

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 586-600/2504

พนักงานอัยการฯ นายทองดี อิศกุลโจทก์ นายเกษม รัตนาวดีจำเลย ร.ต.เกษม รัตนาวดีโจทก์ นายทองดี อิศกุลจำเลย กฎหมายลักษณะอาญา ม. 118

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 118, ป.อ. มาตรา 172, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2497 มาตรา 3

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยจำโจทก์ทำการก่อสร้างอาคารและจ่ายเงินให้โจทก์นำไปใช้ในการก่อสร้างโดยให้โจทก์ออกเช็คไว้ให้เป็นประกันก่อสร้างโดยเป็นที่เข้าใจกันว่าจะบังคับใช้ให้มีการจ่ายเงินตามเช็คได้ต่อเมื่อได้ติดบัญชีหักทอนกันก่อน แต่ต่อมาโจทก์จำเลยผิดใจกัน จำเลยนำเช็คเข้าบัญชีธนาคาร ๆ ปฏิเสธการจ่ายเงินจำเลยก็ไปแจ้งความตำรวจหาว่าโจทก์ทำผิดอาญาโดยกั๊ยเงินไปแล้วออกเช็คไว้ให้ไม่มีเงินพอจ่าย ทั้งนี้โดยไม่ได้ติดบัญชีกันเลย ดังนี้ จำเลยมีความผิดฐานแจ้งความเท็จ ส่วนโจทก์ไม่มีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 ประชุมใหญ่ครั้งที่ 14/2504คดีทั้ง ๑๕ สำนวนนี้ ศาลอาญารวมพิจารณาพิพากษาโดย เดิมนายเกษมเป็นโจทก์ฟ้องนายทองดีเป็นจำเลยหาว่านายทองดีนำความที่รู้ว่าเป็นเท็จไปแจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจว่านายเกษมยืมเงินนายทองดีไปหลายครั้งโดยออกเช็คไว้ให้เป็นการชำระหนี้เงินยืมรวม ๗ ฉบับธนาคารคืนเช็คเพราะนายเกษมไม่มีเงินในธนาคาร ซึ่งความจริงเช็ค ๗ ฉบับนี้เกิดจากนายทองดีจ้างเหมานายเกษมทำการก่อสร้างที่พักตากอากาศของนายทองดีๆ จ่ายเงินค่าก่อสร้างให้โดยให้นายเกษมออกเช็คไว้เป็นประกันการก่อสร้าง ขอให้ลงโทษตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา ๑๑๘ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๗, ๑๗๗๓, ๑๗๒, ๑๗๕, ๒๖๗. ต่อมานายทองดี เป็นโจทก์ฟ้องนายเกษม ๗ สำนวน หาว่าออกเช็คสำนวนละ ๑ ฉบับโดยมีเงินไม่พอจ่าย ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๓ และนับโทษต่อ ต่อมาพนักงานอัยการได้ฟ้องนายเกษมเป็นจำเลย ๗ สำนวน มีข้อหาและคำขอลงโทษอย่างเดียวกับฟ้องของนายทองดีทั้ง ๗ สำนวน ศาลแขวงพระนครใต้ไต่สวนมูลฟ้องคดีที่นายเกษมและนายทองดีต่างเป็นโจทก์แล้วสั่งรับฟ้องและให้นายทองดีนำคดีไปฟ้องศาลอาญาไปฟ้องศาลอาญา และเห็นว่ากรณี

คำพิพากษา

๒ เรื่องนี้ควรรวมพิจารณาที่ศาลอาญาโดยคู่ความต่างยินยอม จึงส่งสำนวนที่+++กลับเป็นโจทก์มาศาลอาญา ศาลอาญาสั่งให้โอนคดีมารวมพิจารณากันได้ ศาลอาญาพิจารณาเสร็จแล้วฟังว่า นายทองดีจ้างเหมาบริษัทนวรรณ์ จำกัด ซึ่งนายเกษมเป็นผู้จัดการทำการก่อสร้าง ไม่พอฟังว่านายทองดีจ้างนาย+++เป็นส่วนตัว ฉะนั้น เช็คที่นายเกษมออกให้จึงไม่ใช่เช็คประกันการก่อสร้าง นายเกษมจึงมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค รวม ๗ กระทง ให้จำคุก ๑ ปี (ลดแล้ว) และยกฟ้องของนายเกษม นายเกษมอุทธรณ์ทุกสำนวน อัยการอุทธรณ์ขอให้เรียงกระทง และลงโทษให้หนัก นายทองดีอุทธรณ์ว่าไม่ควรลดโทษให้ ๑ ใน ๓ ศาลอุทธรณ์ฟังว่า เช็ค ๗ ฉบับนี้ นายเกษมออกให้เพื่อประกันการทำงานก่อสร้างให้นายทองดีเป็นส่วนตัว นายทองดีหาได้จ้างบริษัทนวรรณ์จำกัดทำการก่อสร้างไม่ จึงลงโทษนายเกษมไม่ได้ เพราะไม่มีเจตนาชำระหนี้ตาม

เช็คกันการแจ้งความของนายทองดีจึงเป็นความเท็จและมีความผิดตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา ๑๑๘ และมาตรา ๑๕๘ ซึ่งเป็นบทหนัก แต่นายเกษมโจทก์มิได้ขออ้างมาตรา ๑๕๘ คงอ้างแต่ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๗๓ ซึ่งมีโทษเบากว่า แม้จะอ้างบทผิด ศาลมีอำนาจลงโทษตามบทที่ถูกต้องได้ แต่ต้องไม่เกินค่าขอพิพากษากลับให้จำคุกนายทองดี ๑ ปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๗๓ ซึ่งเป็นบทหนัก ให้ยกฟ้องของนายทองดีและอัยการ นายทองดีและอัยการฎีกา ศาลฎีกาคงฟังว่านายเกษมออกเช็คให้เพื่อประกันงานก่อสร้างให้นายทองดี โดยคู่กรณีเข้าใจกันดีว่าจะบังคับการจ่ายเงินตามเช็คได้ต่อเมื่อมีการคิดบัญชีกันแล้วระหว่างจำนวนเงินในเช็คกับค่าของงานที่ทำเสร็จ ฉะนั้น การที่นายทองดีไปจัดการบังคับให้มีการจ่ายเงินตามเช็คโดยไม่คิดบัญชีหักทอนกันก่อน จึงเป็นการว่ากล่าวเอากับเช็คโดยยังไม่มีอำนาจทำได้ การกระทำของนายเกษมจึงไม่มีความผิดตามฟ้องของนายทองดีและอัยการ ส่วนฟ้องของนายเกษมนั้น เมื่อฟังข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว โดยมติที่ประชุมใหญ่เห็นว่า นายทองดีมีความผิดฐานแจ้งความเท็จตามกฎหมายลักษณะอาญามาตรา ๑๑๘ นอกนั้นยืน

องค์คณะ

สอาด นาวิเจริญ · สุทธิวาทนฤพุดิ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/586-600/2504>